

ע"פ 5362/14 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעוורים פליליים

ע"פ 5362/14

כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט א' שחם

לפני:

פלוני המערער:

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דיןו של בית המשפט המוחזק לנوعו
בחיפה, מיום 14.7.2014, שניתן בת"פ 400/13, על-ידי
כב' השופט י' ליפשיץ

תאריך הישיבה: י"ג בתשרי התשע"ה (7.10.2014)

בשם המערער:

עו"ד פראג' הישאם

בשם המשיבה:

עו"ד עידית פרג'ון

בשם שרות המבחן לנוער: גב' שלומית מרדר

פסק דין

עמוד 1

1. זהו ערעור על גזר דין של בית משפט קמא, שניתן ביום 14.7.2014 על-ידי בית המשפט המחויז לנושא בחיפה, בת"פ 400/13 (כב' השופט י' ליפשיץ).

2. המערער, קטן ליד 1996.8.1.1996, הורשע על-פי הודהתו, בעבירות אלה: קשרת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: חוק העונשין) (2 עבירות); קשרת קשר לביצוע עוון, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין (2 עבירות); שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין (2 עבירות); שינוי זיהות של רכב או של חלק של רכב, לפי סעיף 413ט' ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; תקיפה לשם גנבה, לפי סעיף 383(א)(1) לחוק העונשין (2 עבירות); ניסיון לגנבה, לפי סעיף 383(א)(1) ביחד עם סעיפים 384, 25 ו-29 לחוק העונשין; פריצה לרכב, לפי סעיף 413 ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; שימוש ברכב ללא רשות, לפי סעיף 413ג' ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין (3 עבירות); הסגת גבול כדי לעبور עיראה, לפי סעיף 447(א)(1) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, לפי פקודת ביטוח רכב מנوعי [נוסח חדש], התשל"ל-1970.

3. ביום 14.7.2014 נגזר דין של המערער והושטו עליו העונשים הבאים: 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגיןימי מעצרו מיום 15.7.2013 ועד ליום 9.8.2013; 8 חודשים רכוש מסוג פשע; 4 חודשים מאסר על תלמיד יעbor, בתוך 3 שנים מיום שחרורו, עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של נהיגה ללא רישיון; כמו כן, חוויב המערער בתשלום פיצויים עבירת אלימות או עבירת רכוש מסוג גנבו או עבירה של נהיגה ללא רישיון; וכן שלושה מתלוונים בסכום של 1,500 ל"כ אחד.

יצוין, כי בהחלטת חברי, השופט ח' מלצר, מיום 12.8.2014, עוכב ביצוע עונש המאסר שהושת על המערער עד להכרעה בערעור שהוגש על-ידו.

עובדות כתוב האישום המתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון

4. המערער הוא הנאשם 3 בכתב אישום שהוגש נגדו ונגד שני קטינים נוספים, כולם תושבי הכפר ירכא. הנאיםים 1 ו-2 בכתב האישום הם אחיהם והמעערער הוא חברם של נאים אלה (כולם ביחד הנקאים).

באישום הראשון נטען, כי בתאריך 13.7.2013 בסמוך לשעה 00:00 לפנות בוקר, נטלו הנאיםים, ללא רשות, הרכב השיר להורי הנאיםים 1 ו-2 מסוג שברולט אביאו, יצאו לנסיעה מהכפר ירכא, כאשר הנאשם 1, שאינו בעל רישיון נהיגה, נהג ברכב ואילו המערער ישב לצידו והנאים 2 ישב במושב האחורי. במהלך נסיעתם של הנאיםים לכיוון היישוב תפן, הם הבינו שני כלי רכב פגומים ונטושים מצד הכביש. הנאיםים עצרו את רכבם ניגשו לכלי הרכב הנטושים, פירקו ונטלו מכל רכב את לוחית הרישי. את לוחית הרישי שנטלו, התקינו הנאיםים ברכב השברולט, על גבי לוחיות היזחי הקיימות "וזאת כדי להקשوت על זיהויו של רכב השברולט". עוד נטען בכתב האישום, כי הנאיםים המשיכו בנסיעתם ובתום לשעה 04:00, בהגיעם לצומת לבון, הם הבינו שני גברים קטינים, א' ו-ע', ילידי 1996, המנסים לעצור טרמף (להלן: המתלוונים). הנאיםים הציעו למATALONIM לנסוע איתם לכיוון כרמיאל, והמתלוונים הסכימו ונכנסו לרכב. בהגיע הרכב לאזור נחף, אמרו הנאיםים כי הם רוצחים לנסוע דרך הכביש נחף ולא דרך הכביש הראשי. בתגובה

לכָך ביקשו המתלוֹנִים לעצור את הרכב ולרדת ממנה. הנאשְׁמִים ניסו לשכנע את המתלוֹנִים להמשיך בנסיעַה, אך אלה סירבו וירדו מהרכב, ואילו הנאשְׁמִים המשיכו בנסיעַה לכיוֹן כפָר נחֶף. מסופר בכתב האישום, כי בשלב זה קשׂרו הנאשְׁמִים קשר לשודד את המתלוֹנִים. במסגרת הקשׂר ולשם קידומָו, חזרו הנאשְׁמִים למקומם בו ירדו המתלוֹנִים, הציעו שוב להסיום לכְרמִיאֵל אך הם נענו בסירוב. בהמשך, עצרו הנאשְׁמִים את רכבם מצד הדרָר, וביקשו את עצמתם של המתלוֹנִים בתיקון תקלה שהתגלה, כביכול, ברכב. המתלוֹנִים התקרבו לרכבם של הנאשְׁמִים, והמתלוֹן ע' מסר לנאשְׁם 2 את מכשיר הפלָאָפּוֹן שלו על מנת שיישמש לו כפָנָס. בשלב זה, דחַף הנאשְׁם 2 את ע' והפָילוּ לרצפה, ואילו הנאשְׁם 1 והמערער יצאו מהרכב כשברותם אלות. נטען בכתב האישום, כי המערער הכה בחוזקה בראשו וברגלו של המתלוֹן א', באמצעות האלה, והפָילוּ ארצתה. באותה עת הוציא הנאשְׁם 2 חפָץ חד והינפו בתנועת איהם בכוננה להפחיד את המתלוֹנִים. המתלוֹן ע', בשל פחדו מהנאשְׁמִים, צעק לעברם כי יש לו כסָף, ובתגובה לכך משכו הנאשְׁמִים בכוֹן את תיקו של ע' "ונטלוּ אותו במטרה לשלוֹ אותו שלילת קבָע". כתוצאה מעשייהם של הנאשְׁמִים נחבל המתלוֹן א' בראשו וברגלו. הוא פונה לבית החולים ונזקק לטיפול רפואי. כמו כן, נגרם למתלוֹנִים נזק כסָפי בעקבות גניבת המכשיר הניד והתיק, שהכיל בתוכו כ-300 ₪.

5. באישום השני מתואר המשכו של אותו לילה. לאחר האירוע המתואר באישום הראשון, המשיכו הנאשְׁמִים בנסיעַה, ובהמשך לצומת שבע הם הבחינו, בסמוך לשעה 04:30 לפנות בוקר, בבחורה בשם מ' ק', ילידת 1990, המנסה לעצור טרמָפ (להלן: המתלוֹנִת). הנאשְׁמִים הציעו למתלוֹנִת לנסוע עימם עד לכפר עין אל אָסָד, והוא הסכימה, נכנסה לרכב, ושבה ליד הנאשְׁם 2. בהגיע הנאשְׁמִים לצומת עין אל אָסָד, ירדה המתלוֹנִת מהרכב בתחנת אוטובוס, והנאשְׁמִים המשיכו בנסיעַה. מיד לאחר מכן, קשׂרו הנאשְׁמִים קשר לשודד את המתלוֹנִת, ולפיכך הם חזרו אל התחנה שבה עמדה המתלוֹנִת והציעו לה להסיעה עד לכניסה לצפת. לאחר היסוסים, השתכנע המתלוֹנִת להיכנס לרכב, והנאשְׁמִים המשיכו בנסיעַה לכיוֹן צומת מזור. תוך כדי נסיעַה, לפת הנאשְׁם 2 את צווארה של המתלוֹנִת, הוציא חפָץ חד והצמיד אותו לצווארה, תוך דרישָה כי תוציא את כל הכסף שברשותה. המתלוֹנִת צעקה כי אין עליה כסָף וביקשה כי יניחו לה, "אָך לא הוועיל". נטען בכתב האישום, כי הנאשְׁם 1 אף צעק לעברו של הנאשְׁם 2 כי יזכיר את המתלוֹנִת ושתיקָה, וזאת כדי להפחידה. הנאשְׁמִים המשיכו בנסיעַה ונכנסו לשבייל עperf המוביל למטע עצי זית, שם עצרו את הרכב והורו למתלוֹנִת לצאת מתוכו. בשלב זה, התקרבת הנאשְׁם 1 אל המתלוֹנִת וניסה לנשקה על פיה, אך היא הדפה אותו מפניה. בהמשך, נטלו הנאשְׁמִים, בצוותא חדא, מהמתלוֹנִת את מכשיר הפלָאָפּוֹן שהיא בידיה, וכן מכשיר פלאָפּוֹן נוסף שהוא בכיישה. כמו כן, נטלו הנאשְׁמִים 4 צמידים שהיו על ידיה של המתלוֹנִת, תלשו שרשרת מצווארה וכן ניסו ללא הצלחה להסיר את בטעותיה, מתוך כוונה לשלוֹ אולם שלילת קבָע. המתלוֹנִת צעקה וביקשה כי עזבו אותה, אך הנאשְׁמִים לא הרפו ממנה, אלא לאחר ששמעו רעש מכוניות בכביש הראשי. הנאשְׁמִים הותירו את המתלוֹנִת לנפשה במעט הזמן ועזבו את המקום בנסיעַה.

6. באישום השלישי מתאר את המשך עולളותיו של אותו לילה, כאשר בסמוך לשעה 00:05, הגיעו הנאשְׁמִים לכפר מג'ד אל כרום, והבחינו בקבוצת קטינים העומדים ליד הכביש. נטען בכתב האישום, כי הנאשְׁמִים קשׂרו קשר לגנוב את רכושם של הקטינים. בהמשך, העמידו הנאשְׁמִים פנים כאילו הם זוקקים להכוונה כיצד הגיעו ליציאה מג'ד אל כרום. אחד הקטינים, מ' שהוא יליד 2001, ניגש אל הרכב והסביר לנאשְׁמִים כיצד לנסוע, ובשלב זה הם הגיעו לו להצראָה אליהם לנסיעַה, אך הוא סרב. בהמשך, ביקש הנאשְׁם 1 מ'-'מ' לבצע شيئا במכשיר הפלָאָפּוֹן שלו, ו-'מ' הסכים אך התנה זו בכר שהוא יחиг את המסָפָר. לאחר כמה חיוגים למספר סרָך, תפָס המערער בחולצתו של מ', נטל את מכשיר הפלָאָפּוֹן מידיו, והנאשְׁם 1 החל בנסיעַה כאשר המכשיר הניד ברשותם. מ' החל לרודף אחר הרכב, ומזהה נעצר הוא הכנס את ראשו דרך חלון הרכב, כדי להחזיר לעצמו את המכשיר הניד. בתגובה לכך, סטרו הנאשְׁמִים בפנוי של מ' עד שהוא נאלץ לעזוב את אחיזתו ברכב, והנאשְׁמִים נסעו מהמקום.

7. באישום הרכיבי נמסר כי, בתאריך 13.7.2013 ב时刻 13:00 לפנות בוקר, קבעו הנאים להיפגש ולנסוע יחדיו לכפר מע'אר. לצורך כך, הילכו הנאים לבתו של נעים מודע, קרוב משפחתם של הנאים 1 ו-2, ופרצו לרכבו מסוג אופל קורסה. המערער התישב בכיסא הנהג והנאם 2 ישב לצידם, כאשר הנאם 1 נותר בחוץ. הנאם 2 הניע את הרכב באמצעות חיבור חוטי חשמל, והנאם 2 ישב לצידם, כאשר הנאם 1 נותר בהיגה. בהגיע הרכב למטע עצי זית סמוך הוא נתקע, והנאים נטשו את הרכב במקום. הנאים לא נושו, והם החליטו לגונב רכב השיר לאדם בשם סולtan כנען. הם הגיעו לבתו והבחינו ברכב מסוג רנו, העומד בחניית הבית כשםפתוחת הרכב פנים. הנאים התפרצו לרכב, ונסעו באמצעות המזקם, כאשר הנאם 1 נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה, המערער ישב לצידו והנאם 2 ישב מאחור. בהגיע הנאים לכפר מע'אר, הם אספו אדם בשם פארס סלאמה (להלן: פארס), שעימו הם קשו קשר לאגונב אופנו אשר חנה בכפר עין אל אסד. הארבעה נסעו לעין אל אסד והגיעו לבתו של אדם בשם אנוואר אמר. הנאם 2 ופארס נטלו את האופנו שchnה בחניית הבית וגררו אותו לכਬיש הראשי. בהמשך, ניסו השניים להתנייע את האופנו ולדרדר אותו אך ללא הצלחה, כיוון שהאופנו לא היה כשר לנסיעה. לאחר שלא הצליחו להתנייע את האופנו, נטשו אותו הנאים בכניסה לכפר עין אל אסד. תוך כדי נסיעה בחזרה לכפר מע'אר, הבחינו הנאים בטנדר חונה שלו מוציאים בלוני גז. הנאם 2, המערער ופארס יצאו מהרכב, ניגשו לטנדר ונטלו ממנו שלושה בלוני גז, אולם הניחו בתא המטען של הרנו, והמשיכו בנסיעה. בשלב מסוים, כך מסופר בכתב האישום, קשרו הנאים ופארס קשר לאגונב בעלי מטען מצויים בלוני גז. הנאם 2, המערער ופארס יצאו מהרכב, ועקבם לטנדר 05:00 לפנות בוקר, נסעו הנאים ופארס לאומו מקום. הנאם 1 נותר ברכב ואילו כל היתר ניסו לאגונב בעלי חשמל שהונחו בחצר הבית. בשלב זה, ולמשמעותם ממחצ'ר הבית, התעורר בעל הבית ויצא החוצה, ועקבם כך עזבו הנאים את בעלי החשמל ונמלטו מהמקום. הנאם 2, המערער ופארס נמלטו רגלית ואילו הנאם 1 ברוח כשהוא נוהג ברכב, אותו הוא נטש בהמשך, בצד הדרך.

גזר דין של בית משפט קמא

8. בפתח גזר דין ציין בית משפט קמא, כי הנאים 1 ו-2 נתנו את הדין בנפרד, כאשר הנאם 1 נדון ל-48 חודשי מאסר לריצוי בפועל ואילו על הנאם 2 נגזרו 32 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש על-ידי בית משפט זה נדחה (ע"פ 14/14 פלוני נ' מדינת ישראל (3.7.2014) (להלן: עניין פלוני)) למרות שמדובר בקטינים, שהמחוקק קבע לגבים מעך שיקולים "יהודים". דחית הערעור נמקה בכך שהמעוררים חטאו באורח קשה וחמור במספר פרשיות, שאמנם היו בראוף, אך מסע העבירות נעשה ברוע, והופנה הן כלפי קטינים, הן כלפי אשה שהיה בדרך באישון בוקר, חוליות חלשות וטרף קל". עם זאת, ציין בית משפט קמא כי עניינו של המערער שונה "במידה מסוימת" מעניינם של הנאים האחרים, לאור האמור בתסקרי שירות מבחן שהוגשו אודות המערער.

9. מסיקום האמור ב-3 תסקרי מבחן עולה כי המערער הינו בן למשפחה נורמטיבית. הוריו שאינם עובדים סובלים ממלחמות שונות ובריאות לקיה, אך חרף זאת הם גילו אכפתות וdagga לumarur. המערער נשר מספל הלימודים בהיותו בכתה י' והחל לעבוד בעבודות מזדמנות. בתקופה זו הוא החל להסתובב עם חברה שלילית וצרך אלכוהול. בתסקייר הראשון טען המערער כי הוא וחבירו שתו אלכוהול, עobar לקרות האירועים, וכי הוא נגרר אחר חבריו. בתסקייר השני חזר בו המערער מהטענה כי פעל תחת השפעת אלכוהול, וכי הוא וחבירו החליטו להעלות טענה זו, בהניחם כי הדבר יסייע להם לעניין העונש. בתסקייר זה ציין כי המערער השתלב באופן משביע רצון בקבוצת טיפולית לשיליטה בנסיבות "אף היווה בה גורם דומיננטי וחובי". בתסקייר השלישי נאמר כי בעקבות ההליך הטיפולי, החל המערער לקבל אחראיות מלאה על מעשיו "והשכיל לגעת בכל חלקו העבירה". הוא ביטא אכזבה, בושה וצער על התנהגותו בפרשא וגילה אמפתיה לקורבנות העבירה. המערער הביע את רצונו להתגיים לזכה ל, חרף הפטור שקיבל על רקע ההליך

המשפט המתנהל נגדו. עוד צוין בתסקיר, כי המערער עמד בתנאי השחרור בערובה וכי מעסיקו הביע שביעות רצון מהמערער, בציינו כי הלה גילה רצינות ומוסר עובדה גבוהה. שירות המבחן סבר כי יש מקום להמשיך בהליך הטייפול לצורך חיזוק גורמי השליטה הפנימיים של המערער "שייעזרו לו בקבלת החלטות נכונות בסיטואציות מורכבות". לאור זאת, המליץ שירות המבחן להשית על המערער עונש מסר שירותה בדרך של עבודות שירות, תוך הטלת צו מבחן על המערער למשך שנה.

10. במסגרת ראיות התביעה לעונש העידו שני המתלווננים הנוגעים לאיושם הראשון וסייעו כי הפרשה הותירה בהם צליקות נפשיות קשות שבאו לידי ביטוי בפחדים, חרדות וחשש להסתובב במקומות ציבוריים. גם המתלווננת באישום השני מסרה כי בעקבות האירוע היא אינה ישנה בלילה, היא סובלת מסיטוטים וחוששת לצאת מהבית. בעדותה בבית המשפט התייחסה המתלוונת בעיקר להתנהגותו של הנאשם 2, שבחן אותה בעת האירוע והחזיק בסכין.

11. בית משפט קמא ציין בגזר דין, כי המערער הורשע בסדרה של מעשים שככל אחד מהם חמור כלפי עצמו, כאשר הצבירותם "על פני אותם יומיים של פורענות" מKENA להם חומרה יתרה. במרבית האירועים בחרו המערער וחבריו להיטפל לדמויות חלשות מהם, וניצלו את יתרונות המספר באישומים הראשון והשני. הנאשמים נהגו במניפולטיביות רבה וטרחו לרכוש את אמוןם של קורבנות העבירה, מתוך כוונה לשודד את רכושם. בית משפט קמא עמד גם על הנזק שנגרם למלווננים, אשר העידו בפניהם על עצמת הפגיעה בהם ועל הצלקות הנפשיות שהן מנת חלקם.

12. בנסיבות אלה, סבר בית משפט קמא כי לא ניתן להימנע מהשתתף עונש מסר לריצוי בפועל על המערער, למורות השתלבותו המוצלחת בהליך הטייפול-שייקומי, אשר טרם הסתיים. עם זאת, החליט בית משפט קמא שלא למצות את הדין עם המערער, בשים לב ללקיחת האחריות מצדו, להזדאתו באשמה ולהבעת חרטתו, ובעיקר משום הדרך הטיפולית-שייקומית שעבר.

לאור האמור, החליט בית משפט קמא לגזר על המערער עונש מתון יותר מזה שנגזר על חבריו, אשר לא השתלבו כמוותו בהליך טיפולי, והשיט עליו את העונשים המפורטים בפסקה 3 לעיל.

הערעור על חומרת העונש

13. בהודעת הערעור, אשר הוגשה על-ידי עו"ד פראג' הייאם, בא כוחו של המערער, נטען כי בית משפט קמא לא נתן משקל הולם להליך השיקומי אותו עבר המערער במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן קבע כי החרטה שהביע המערער הינה כנה, והתסקיר התייחס בחיוב לסיכויי של המערער להמשיך בחיבים נורמטיביים לאחר ריצוי עונשו. עוד נטען, כי כאשר בקטין עסקינן יש משקל מיוחד מיוחד להמלצות שירות המבחן ו"נדרישים נימוקים כבדי משקל ומשמעותיים לסתיה כה משמעותית מהמלצת שירות המבחן". נטען בנוסף, כי עניינו של המערער שונה מהוותית מעניינים של יתר הנאים, אשר לקחו אחריות חלקית בלבד על מעשיהם ויסרבו לכל הליך טיפול-שייקומי. לגישת המערער, שlichתו למסר מאחוריו סורג ובריח עלולה לגרום להשלכות הרסניות מבחינתו, ולחשוף אותו לאוכלותיה עברינית.

לפייך, התקבשנו להמיר את עונש המסר לריצוי בפועל בעבודות שירות לתקופה של 6 חודשים.

14. בתסקoir משלים מיום 29.9.2014, שהוקן לביקשתנו לקרהת הדיון בערעורים, חזר שירות המבחן על עמדתו לפיה יש חשיבות להמשך הטיפול במערער במסגרת שירות המבחן. זאת, שכן טיפול זה קידם את המערער " מבחינת תפוקודו בנסיבות השונות ובמיוחד בכל הקשור להתייחסותו לנושא העבירה והפגיעה בקורבנות". לפיכך, הומלץ להמיר את תקופת המאסר בפועל לעבודות שירות, על מנת לעודד את המערער להמשך התהילה השיקומי המצוי עדין בעיצומו. זאת, בנוסף לצו מבחן לשנה, לצורך מעקב אחר תפוקודו הכללי של המערער והמשך שיחות פרטניות עמו.

הדיון בערעורים

15. בדיון בערעורים חזר בא כוחו של המערער, עו"ד פראג' הישאם, על עיקרי הטענות שהועלו בהודעתה הערעורה. לגישתו של עו"ד הישאם חל שינוי מהותי במערער, והוא שיתף פעולה ככל שנדרש ממנו, עם שירות המבחן. המערער שהוא תקופה ארוכה במעצר בית, הרחק מביתו בצפון הארץ, כאשר כל משפחתו נרתמה על מנת לסייע לו, ואין מקום, לטעמו של הסגנור, לקטוע את ההילה השיקומי, כפי שגם ממליץ שירות המבחן.

16. המשיבה, אשר יוצגה על-ידי עו"ד עידית פרג'ון, מבקשת לדחות את הערעור בשםים לב לחומרת התנהגותו של המערער, והפגיעה הקשה והאכזרית במתלוננים. המשיבה עמדה על הפער הניכר בענישתם של הנאים 1 ו-2 לעומת עונשו של המערער, ובכן באה לידי ביתו, כך נטען, השתלבותו המוצלחת של המערער בתהילה הטיפולי.

דיון והכרעה

17. לאחר שעינתי בחומר שהונח לפניי והאזנתי בקשר רב לטיעוני הצדדים, הגיעו למסקנה כי אין עילה להתערבות בעונש שהושת על המערער, ואציע לחבריי לדחות את הערעור. לטעמי, אין בעונש שהושת על המערער כל סטייה קיצונית מדיניות הענישה במרקמים דומים, ובוודאי שאין מדובר בעונש מהותית שנפלה בגין הדיון, באופן המצדיק التعירבות (עו"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל (29.1.2009);עו"פ 10/6095 חאג' יחיא נ' מדינת ישראל (18.7.2012);עו"פ 12/9074 מדינת ישראל נ' ابو אחמד (13.6.2013);עו"פ 12/4568 מדינת ישראל נ' סראחן (11.6.2013)).

18. כפי שציין בית משפט זה בעניין פלוני, הנאים, והמערער בתוכם, ביצעו "מעש עבירות" תוך פגיעה קשה ואכזרית במתלוננים, אשר נתפסו על-ידי כ"חוליות חלשות וטרף קל". הם ביצעו שני מעשי שוד חמורים, בצד עבירות נוספות נגד הרכוש, ונוהגה ברכב ללא רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח. המذוכר במעשים קשים וחמורים מאין כמותם, נספנות נגד הרכוש, ונוהגה ברכב ללא רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח. המذוכר במעשים קשים וחמורים מאין כמותם, שנעשו בצוותא חד על-ידי הנאים כולם, מעשים אשר גרמו לנזק נפשי קשה הנוטן את אוטותיו במתלוננים. כל הנאים היו קטינים במועד ביצוע העבירות, ויצוין כי המערער היה על סף הבוגרות, בהיותו בן 17.5 שנים במועד הרלבנטי. למרות קטינותום, הושטו על הנאים 1 ו-2 עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות לא קצרות (48 ו-32 חודשים מאסר, בהתאם). לעומת זאת, היה עונשו של המערער קל במידה רבה, והסתכם ב-20 חודשים מאסר לריצוי בפועל, וזאת בשל השתלבותו המוצלחת בתהילה טיפול-שיקומי, ובקבלת אחריות מלאה על מעשיו, תוך גילוי אמפתיה לקורבנות

19. השאלה העומדת להכרעה בפנינו היא, האם לנוכח סיכוי השיקום הטובים של המערער יש להימנע משליחתו למאסר מאחריו סורג ובריח, ולהסתפק, כפי המלצת שירות המבחן, בעבודות שירות. אכן, ידועה ומוכרת ההלכה לפיה שיקומו של הנאשם הקטן הוא שיקול מנהה בהליך הפלילי, ככלל, המטרה היא להביא לשיקומו של הנאשם, כל עוד קיימם סיכוי להחזיר את הקטן למوطב ולתפרקוד נורמטיבי בחברה (ראו, מבין רבים אחרים, ע"פ 2681/05 מדינת ישראל נ' פלוני (17.1.2008); ע"פ 11/11 פלוני נ' מדינת ישראל (15.5.2012); ע"פ 2/12 פלוני נ' מדינת ישראל (14.2.2010); ע"פ 9/09 פלוני נ' מדינת ישראל (11.3.2012)).

עם זאת, נקבע, לא אחת, כי הקטינות שלעצמה אינה מאיימת את שיקולי העונשה האחרים, וכי "קטינות אינה יוצרת חסינות ובמקרה מתאים לא יՐתע בית המשפט מהטליל עונש על קטן שהורשע לרבות מאסר ממש בשים לב לחומרת העבירה וניסיונות שיקום בעבר" (ע"פ 08/08 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.2008)).

20. אם נשים הלוות אלה בעניינו, נראה כי אכן היה מקום להקל בדין של המערער לעומת חברי, אך בשים לב לחומרה היתירה הניבת מסדרת המעשים בהם הורשע המערער, אין הצדקה להימנע מלגזר עליו עונש מאסר לרצוי בפועל, ואין זה ראוי ליצור פער כה רחב בין עונשו של המערער לבין עונשייהם של שותפיו לביצוע העבירות. סבורי, כי בנידון דין העונש שהושת על המערער הינו, בסופו של יומם, עונש ראוי ומאוזן, במסגרתו נלקחו בחשבון כלל השיקולים ה cruciis לעניין, לרבות השתלבותו של המערער בהליך הטיפולי וסיכוי שיקומו הטוביים.

21. לפיכך, אכיע לחברי לדחות את הערעור. יש לקוות כי המערער ישלים את ההליך הטיפולי, בין אם בתוקף תקופת המאסר ובין אם לאחריה, על מנת שיוכל לשוב במהרה לתפרקוד נורמטיבי ומהוגן בחברה.

שפט

השופט נ' סולברג:

אני מסכימים. המערער ראוי להערכתה ולעדותו על כברת-דרך מרשימה שעשה על מנת לחזור למوطב, ולוואוי יתמיד בה. אך בד בבד ראוי לו העונש שנגזר עליו – בכללו, 20 חודשי מאסר – ואין הצדקה להקללה נוספת מזו שננקט בה בית המשפט המחויז. פגעות הרעה של המערער במתלוננים הקטינים ובמתלוננת, באותו "מסע עבריות ליל", הרcox שbezoo, וככבוד האדם שהוא למשיפה, מחייבים את השמותו של המערער מאחריו סורג ובריח. עונשו, גם הוא חלק משיקומו, לביל יעד לעשות עוד כפי שעשה. רחמנות יתרה כלפיי, כמווה כהתאזרות אל קרבנותיו, אלו שבפועל ואלו שבכוות, וכך זאת לא יעשה.

שפט

עמוד 7

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

השופט ח' מלצר:

אני מסכימים.

ש י פ ט

הוחלט כאמור בפסק דין של השופט א' שחם.

המעורער יתיצב לריצוי עונשו ביום 15.12.2014 עד השעה 10:00 בימ"ר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברטותו תעודה זהות ועותק מפסק דין זה. על המעורער לתחום את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיוון מוקדם, עם ענף אבחון ומיוון של שירות בתי הסוהר, בטלפון: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתן היום, ג' בכסלו התשע"ה (25.11.2014).

ש י פ ט

ש י פ ט

ש י פ ט